

[Kirkeministeren.]

get, bemærkede venstremindretallet, at det ikke ville stemme for lovforslaget, fordi det havde ønsket flere oplysninger, og fordi det håbede på enighed med menighedsrådene; men der var i udtalelserne intet som helst om, at man ville holde på en frivillig overenskomst. Nu har venstre altså fuldstændig ændret holdning. Det, som Erik Appel, venstres ordfører i folketinget, kaldte en svaghed i lovforslaget, det kæmper man nu her fra venstres og de konservatives side meget drabeligt for at bevare. Jeg beklager meget stærkt denne udvikling.

Inden de afsluttende bemærkninger vil jeg gerne sige lidt om noget af det, som blev sagt af de ærede ordførere. Jeg kan ganske slutte mig til det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsens replik til det ærede medlem hr. Bjerres tale om de forsømte muligheder. Det er så sandt, som det blev sagt af det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen, at disse muligheder har været forsømt nu i langt over 20 år. Man har i menighedsrådene ført en politik, der i det ene tilfælde efter det andet har virket hemmende på den udvikling, der burde have fundet sted. Jeg tror, at mange indenfor menighedsråds kredsene nu bitterligt fortryder, at de ikke forstod situationen og dens krav. Her er virkelig tale om forsømte muligheder, men det er ikke dette lovforslag, der er de forsømte muligheders lovforslag — det er det, der ligger forud, det er den holdning, som menighedsrådene dernede har indtaget.

Det ærede medlem hr. Bjerre kører stadig frem med, at der foreligger intet om, at menighedsrådene i noget tilfælde har hindret den rigtige jordfordeling. Jeg har allerede tidligere oplyst det ærede medlem om, at der sad i folketinget medlemmer, der var rede til at bevidne, at de havde været med personligt, hvor jordfordelingen var strandet netop på menighedsrådene. Jeg beder iøvrigt det ærede medlem hr. Bjerre tale med sin partifælle, det ærede medlem af dette høje ting hr. Nielsen-Man, om det spørgsmål. Der ville kunne gives oplysninger, som jeg tror overflødig gør spørgsmålet til mig.

Det angreb, der nu igen i dag rettes mod mig for, at jeg ikke skulle have udnyttet forhandlingsviljen, kan jeg roligt tilbagevise. Jeg har virkelig søgt at forhandle til alle sider og søgt at få det bedst mulige ud af det, men jeg har ikke set nogen som helst mulighed for at skabe en bedre basis, at opnå den forståelse med menighedsrådene, som de herrer nu efterlyser.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Krarup

er ude på tynd is, når han påstår, at jo længere tid der går, desto større bliver modstanden i Sønderjylland mod lovforslaget. Det tror jeg ikke det ærede medlem skal bygge altfor meget på. Hvad plenarfor-samlingen indenfor menighedsrådenes sam-menslutning i Sønderjylland har udtalt, skal man heller ikke bygge altfor meget på. Der var tale om 400 stemmer; jeg tror, det er mere end rundeligt, jeg tror, det er rundet meget stærkt opad. Man taler om 400 stemmer — javel, men der er henimod 1000 menighedsrådsmedlemmer i Sønderjylland, så der er dog nogle stykker, der har været hjemme, nogle der ikke har været med.

Det var ganske interessant at høre det ærede medlem citere hr. Jepsen Christensen og lade ham holde det meste af det ærede medlems tale her i tinget. Det overbeviser mig heller ikke, for Jepsen Christensens stilling til denne sag kunne jeg på forhånd regne mig til. Det ærede medlem siger, at kirkeskatten vil stige — ja, det vil den adskillige steder, men hvor meget? Der findes i Sønderjylland enkelte store præstegårde, der afkaster et temmelig stort overskud, men de allerfleste giver et meget ringe overskud; der er nogle, der kun giver ganske få hundrede kroner i overskud. At noget af dette går tabt, så man måske skal udskrive 300 eller 400 kr. mere på et sogns skatteydere, tror jeg ikke hidfører nogen katastrofe.

Så brugte det ærede medlem vendingen kirkefolket i Danmark. Jeg har tidligere, da vi behandlede forslaget til menighedsrådslov, advaret det ærede medlem mod for stærkt at tale på kirkefolkets vegne. Det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen har ret i at sige: Hvad er kirkefolket i Danmark? Sådan som ordningen er, er det dem, der er medlemmer af folkekirken, og det er ikke, som det blev nævnt, 92, men 98 pct. af den danske befolkning. De husmænd i Sønderjylland, der ønsker en ordning her, er ligeså vel medlemmer af folkekirken, er ligeså vel at regne til kirkefolket som dem, der i øjeblikket sidder i menighedsrådsforeningens bestyrelse.

Jeg finder ikke noget som helst genialt eller fristende i det forslag, det ærede medlem stillede om, at vi skulle afbryde for-handlingen og så lade et udvalg fra par-tierne forhandle videre. Jeg tror ikke, det fører til noget som helst. Nu bør lovforslaget gennemføres med de ændringer, som blev indført i folketinget, og dem, som senere er foreslået her i dette høje ting.

Jeg har lov til igen at slå fast, at dette lovforslag viser meget stor imødekommen-